

Nr 604.

Av herr **Rubbestad**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 284, angående subventionering av införseln av vissa varor m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 284 föreslås dels att omkring 20 miljoner kronor å kvarvarande reservationsanslaget under elfte huvudtiteln till subventionering av införsel av vissa varor fortsättningsvis må användas till förbilligande av bomullsvaror och sulläder, dels att för subventionering av hushållens bränslekostnader under år 1948/49 må användas ett belopp av intill 30 miljoner kronor av de medel som finnas tillgängliga i koleclearingkassan.

Med anledning härav måste man ovillkorligen ställa sig frågan efter vilka principer priskontrollnämnden och regeringen handla i detta avseende. Sedan riksdagen under fjolåret lämnat anslag för subventionering av bland annat bomull framhöll priskontrollnämnden i skrivelse den 27 december 1947 att subventioneringen av bomull skulle upphöra, trots att priserna stigit. Då enligt nämndens mening inga tecken tydde på en nedgång av bomullspriserna ansåge nämnden för sin del en fortsatt subvention av bomull icke försvarlig efter utgången av år 1947. Den 30 december biträdde Kungl. Maj:t vad priskontrollnämnden anfört, och subvention har sålunda icke utgått å denna vara efter utgången av 1947. Nu begär man att subventionering återigen skall införas.

Samtidigt måste man erinra sig att regeringen föreslagit och riksdagen bifallit extra konsumtionsskatter för att uppsuga överflödig köpkraft för överbalansering av budgeten. Genom subventioneringen ökar man ju återigen köpkraften. Kan man verkligen kalla ett sådant förfarande för ett konsekvent handlande? Enligt min mening kan den frågan icke besvaras jakande.

Motivet för denna subventionering, att densamma skulle motverka en eventuell fördyring av levnadskostnaderna, finner jag vara mycket överdrivet. Såsom framgår av den till proposition nr 286 fogade bilagan B. (den s. k. nationalbudgeten) beräknas de samlade levnadskostnaderna för år 1947 belöpa sig till 16 192 miljoner kronor. Om de femtio miljoner kronor som här föreslås till subventionering i stället få slå igenom i det allmänna prisläget, betyder detta följaktligen en ökning av levnadskostnaderna med endast 0,31 procent. Följaktligen spelar detta ur indexsynpunkt en mycket liten roll. Vill man dessutom göra allvar av talet om att komma bort från begreppet »Krängelsverige» fin-

nes här ett tillfälle att på ett visst område göra detta genom att icke bifalla propositionen.

På grund av det anförda hemställes,

att riksdagen måtte besluta avslå Kungl. Maj:ts proposition
nr 284.

Stockholm den 12 juni 1948.

Axel Rubbestad.
